

Πρώτη ΔΙΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΨΥΧΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΙΒΑΔΕΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Η πρώτη διερευνητική συνάντηση για σχεδιασμό ψυχοπαιδαγωγικής παρέμβασης στο Δημοτικό σχολείο Λιβαδειών της επαρχίας Μυλοποτάμου του Ν. Ρεθύμνης πραγματοποιήθηκε στις 30/10/2009, κατόπιν τηλεφωνικής συνεννόησης με το Διευθυντή του Σχολείου είκοσι ημέρες πριν. Αυτή η συνάντηση είχε προγραμματιστεί για τις 23/10/2009, αλλά αναβλήθηκε επειδή εκείνη την ημέρα δεν ήταν δυνατόν να παρευρίσκονταν όλοι οι εκπαιδευτικοί του σχολείου.

Στην πρώτη συνάντηση είχαν συγκεντρωθεί όλοι οι εκπαιδευτικοί του σχολείου μαζί με τους εκπαιδευτικούς των Αγγλικών και Φυσικής Αγωγής στο γραφείο του Διευθυντή και του Συλλόγου Διδασκόντων. Ο Διευθυντής του Σχολείου δεν ήταν παρών στην συνάντηση, επειδή έπρεπε να επιβλέπει τους μαθητές στην αυλή του σχολείου.

Αρχικά συστήθηκα και εξήγησα το σκοπό της πρώτης διερευνητικής συνάντησης. Ανέφερα ότι δεν κλήθηκα από το σχολείο για παρέμβαση, αλλά κλήθηκα από το Π.Τ.Δ.Ε Ρεθύμνου για **ψυχοπαιδαγωγική παρέμβαση**-με άδεια εισόδου στο Δημοτικό Σχολείο εγκεκριμένη από το ΥΠΕΠΘ- η οποία επιχειρείται στα πλαίσια του Πανεπιστημίου των Ορέων. Μετά τις απαραίτητες συστάσεις, όλοι οι **εκπαιδευτικοί** ανέφεραν ότι **η φετινή χρονιά είναι η τελευταία στο Δημοτικό Σχολείο των Λιβαδειών**, αφού μερικοί είχαν συμπληρώσει τα δύο χρόνια υποχρεωτικής παραμονής τους (διορισμός σε δυσπρόσιτες περιοχές), ενώ άλλοι επέστρεφαν στην οργανική τους θέση.

Σε ερώτησή μου, αν μαθητές από τις τάξεις τους αντιμετωπίζουν **δυσκολίες προσαρμογής, μάθησης και συμπεριφοράς**, απάντησαν ότι ελάχιστοι μαθητές από 1 έως 2 σε κάθε τάξη - εμφανίζουν προβλήματα συμπεριφοράς. Μόνο η **Δ' τάξη** διαφοροποιείται από τις υπόλοιπες τάξεις. Μεγαλύτερος αριθμός μαθητών εμφανίζει προβλήματα μάθησης και συμπεριφοράς και όλοι αυτοί οι μαθητές παρακολουθούν το Τμήμα Ένταξης του σχολείου, το οποίο θα λειτουργήσει από τις 2/11/2009. Η εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής παρουσιάστηκε την ίδια ημέρα (30/10/2009), αλλά δεν ήταν παρούσα στη συνάντηση λόγω εγκατάστασης και μετακόμισης στην πόλη του Ρεθύμνου.

Από τη διαλογική συζήτηση διαπιστώθηκε ότι, αν και οι εκπαιδευτικοί επιθυμούν την αντιμετώπιση προβλημάτων συμπεριφοράς των μαθητών τους, εντούτοις η προσωρινή παραμονή τους στο σχολείο, δεν αφήνει περιθώρια για μακροχρόνιες παρεμβάσεις. Κατόπιν τούτου, δήλωσα ότι έπρεπε να ήταν παρούσα και η εκπαιδευτικός του Τ.Ε. για διερεύνηση τυχόν επιθυμίας εξατομικευμένης ή ομαδικής παρέμβασης στους μαθητές που παρακολουθούν το Τ.Ε. Η εκπαιδευτικός των Αγγλικών ανταποκρίθηκε στην πρότασή μου για συνεργασία ως προς την αντιμετώπιση δύσκολων συμπεριφορών μέσα στην τάξη σε κάθε τμήμα του σχολείου, αφού –όπως η ίδια ανέφερε- είναι **πολύ δύσκολη η διεξαγωγή του μαθήματος στο μάθημα των αγγλικών.**

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ένας εκπαιδευτικός με καταγωγή από την επαρχία Μυλοποτάμου και είπε ότι η **αντιμετώπιση των προβληματικών συμπεριφορών** δεν είναι υπόθεση μερικών μόνο μαθητών αλλά ολόκληρου του **σχολείου, των γονέων** και της ίδιας της **τοπικής κοινωνίας**. Ο ίδιος συνεχίζοντας ανέφερε τα παρακάτω: «Τον ντόπιο εκπαιδευτικό τον σέβονται οι μαθητές, όπως και οι γονείς τους, ενώ στην τάξη των άλλων εκπαιδευτικών –προπάντων των ειδικοτήτων- οι μαθητές κάνουν φασαρία. Τα προβλήματα συμπεριφοράς δεν είναι εγγενή, αλλά οι ίδιοι οι γονείς χρειάζονται να μάθουν πώς να διαπαιδαγωγούν τα παιδιά τους, π.χ., τα μαθαίνουν να οδηγούν από πολύ μικρά αυτοκίνητα».

Ο ίδιος εκπαιδευτικός την περσινή σχολική χρονιά είχε δώσει μάχη **εναντίον του καπνίσματος**, επειδή η πρώτη έγνοια των μαθητών με την εγγραφή τους στο Γυμνάσιο είναι το κάπνισμα. Θα ήθελε να **επιμορφωθεί σε θέματα αντιμετώπισης προβλημάτων συμπεριφοράς**, για να μπορέσει να αντιμετωπίζει τέτοιου είδους προβλήματα σε όποιο σχολείο κι αν υπηρετήσει στο μέλλον. Τα προβλήματα συμπεριφοράς δεν είναι υπόθεση μόνο των μαθητών του Δ.Σ. Λιβαδειών.

Στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για την πρακτική αντιμετώπιση των προβληματικών συμπεριφορών συμφώνησαν όλοι οι εκπαιδευτικοί που ήταν παρόντες και πρόσθεσαν ότι **δεν επιθυμούν «θεωρίες»**, αλλά περισσότερο **πρακτικές εφαρμογές στη διαχείριση δύσκολων προβλημάτων συμπεριφοράς στη σχολική τάξη**. Πρόσθεσε ότι δε μπορεί να επιμορφώνονται μόνο οι **εκπαιδευτικοί της σχολικής μονάδας**, αλλά και οι **γονείς των μαθητών**. Στην τελική πρόταση στην οποία κατέληξαν όλοι οι παρόντες εκπαιδευτικοί ανταποκρίθηκα, ενημερώνοντάς τους για τις **Σχολές Γονέων του ΙΔΕΚΕ** και στις επιμορφωτικές συναντήσεις μεγάλης χρονικής διάρκειας για γονείς, οι οποίες

μπορούν να πραγματοποιηθούν στο σχολείο, τις απογευματινές ώρες. Περαιτέρω συζήτηση για τις Σχολές Γονέων δεν αναπτύχθηκε.

Ως προς την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών τούς ανέφερα ότι οι συναντήσεις αυτές δε θα μπορούσαν να γίνουν στο σχολείο κατά τις πρωινές ώρες. Όλοι συμφώνησαν ότι θα μπορούσαν μετά τη λήξη του ωραρίου τους να συγκεντρώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα σε **συγκεκριμένο τόπο και χρόνο με εποπτεία** σε θέματα αντιμετώπισης προβληματικών συμπεριφορών.

Τους ανακοίνωσα ότι η πρόταση αυτή θα συζητηθεί με την επόπτρια του προγράμματος και θα τους ενημέρωνα τις επόμενες ημέρες. Ο Διευθυντής του σχολείου ενημερώθηκε και δήλωσε ότι είναι πολύ δύσκολο να μπαίνω σε τάξεις για παρέμβαση – για πόσο καιρό, σε ποιες τάξεις και πόσες ώρες. Οι εκπαιδευτικοί συμφώνησαν ότι αυτό είναι πολύ δύσκολο, ανεφάρμοστο και δεν το επιθυμούν. Αντίθετα, **επιθυμούν οι ίδιοι να ενδυναμωθούν στο ρόλο τους** για την εύρυθμη λειτουργία της τάξης τους και του σχολείου.

Με τη λήξη της συνάντησης η εκπαιδευτικός που ήταν υπεύθυνη για το ολοήμερο σχολείο παράθεσε γεγονότα που συνηγορούν υπέρ της άποψης της για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει μόνη της στο ολοήμερο. Όταν δε, ο εκπαιδευτικός της τάξης δε δίνει στους μαθητές φωτοτυπίες, τότε είναι αδύνατο η ίδια να μπορέσει να δουλέψει με τους υπόλοιπους μαθητές από την πολλή φασαρία που κάνουν, π.χ., ανεβαίνουν στα θρανία και κάνουν ό,τι θέλουν. Αν και ο αριθμός των εγγεγραμμένων μαθητών μαθητές είναι μεγάλος (περίπου 44), εντούτοις δεν παρακολουθούν όλοι το ολοήμερο σχολείο (δεν είναι σταθερός ο αριθμός των μαθητών καθημερινά).

Εν κατακλείδι, ο τρόπος σχεδιασμού και εφαρμογής ψυχοπαιδαγωγικής παρέμβασης «κατασκευάστηκε» από κοινού, προκειμένου, αφενός να διασφαλιστεί η συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και να χτιστεί σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσά μας σε θέματα αντιμετώπισης προβλημάτων συμπεριφοράς, αφετέρου να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την εφαρμογή παρεμβατικού προγράμματος μέσα στην τάξη στο μέλλον.

Βενιανάκη Αικατερίνη

Δρ Π.Τ.Δ.Ε Ρεθύμνου